

I stedet for at rende rundt som en anden pesimist og sige, at det også er grimt, at regeringen er så uvillig, at man ikke kan få noget som helst igennem og nu skal vi snart have et topmøde, hvor det bliver skændigt for Danmark, kunne man jo vælge den modsatte tilgang til det og sige: Hvor er det bragende godt, at vi er det land blandt 27 europæiske lande, som har den aller-mest effektive kulafbrænding; hvor er det godt, at vi er det land, som virkelig kan gå foran med faklen i hånden og sige, at sådan skal man afbrænde kul. Det ville jo være det logiske, samtidigt med at man indrømmede, at vi er afhængige af kul.

Det er da helt klart, at vi på sigt skal have en vedvarende energiform, som er konkurrence-dygtig med de fossile brændselskilder – det er helt klart – men vi har den ikke i dag. Det er muligt, at fru Mette Gjerskov drømmer om det om natten, men som så mange andre socialdemo-kratiske drømme har det bare ikke noget med virkeligheden at gøre. Derfor må vi forholde os til virkeligheden, og virkeligheden er, at kul er et fremragende brændsel til at frembringe energi og el, har en høj effektivitet, leveres fra stabile regioner i modsætning til olien, som primært kommer fra Mellemøsten. Derfor giver det al mulig god mening at sige, at de højeffektive værker i Danmark selvfølgelig skal bruges til at afbrænde kul, fordi det fører til, som det har været anført af flere ordførere tidligere, at man skal opkøbe kvoter fra laveffektive værker i Østeuropa og i resten af Europa. Og derfor har det her både et positivt økonomisk regnskab og sådan set også et positivt klimaregnskab, hvis man ønsker at betragte det på den måde.

Derfor er den eneste årsag til, at man kan være modstander af det her forslag, rent ideologiske hensyn. Det er kun, fordi man har en nærmest religiøs tilgang til klimaspørgsmålet og betragter den nationale udledning som et konkret problem og derfor lukker øjnene for, hvordan verden ser ud, lukker øjnene for, at vi rent faktisk har et indre marked på det her område, og at man derfor er nødt til at se på den samlede udledning i EU, hvor Danmark nu vil være foregangsland, fordi vi netop vil forbrænde sådan, at vi får mere energi i forhold til den CO₂-udledning, der findes i dag.

Det kræver sådan set ikke andet, end at man forholder sig til den erkendelse, som man har, når det handler om det indre marked og om alt muligt andet, nemlig at man bruger den, vi kan kalde det logik, som ligger i det indre marked,

og hvis man vælger det og så bare for en gangs skyld – jeg ved, det kan være svært i klimadebatten – lader den religiøse retorik ligge hjemme i pastoratet og bruger sin sunde logik, når man sidder i Folketingssalen, vil det her rent faktisk give god mening.

Kl. 17:42

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:42

Mette Gjerskov (S):

Det er jo sådan, at vi står over for nogle klimaforandringer ikke bare i Danmark, men det gør vi på hele kloden, og der er alverdens kloge folk, der sætter sig sammen for at prøve at finde ud af, hvad vi kan gøre ved det. En af de ting, vi kan gøre ved det, er at reducere vores CO₂-forbrug eller vores CO₂-udledning og dermed også reducere vores forbrug af fossile brændstoffer og reducere vores forbrug af kul. Det er det, der er vores mission i Socialdemokratiet, nemlig at reducere kulforbruget.

Hr. Morten Messerschmidt siger, at vi er rigtig gode til at afbrænde kul effektivt i Danmark, og det er rigtigt, men bare fordi vi er rigtig gode til det i Danmark, behøver vi jo ikke at brænde alverdens kul af. Man bruger den argumentation, at det kul, vi brænder af i Danmark, reducerer kulforbruget i nogle skumle – kan jeg forstå – ineffektive værker rundtomkring i Østeuropa. Hvilken garanti har Dansk Folkeparti for, at det ekstra kul, der bliver brugt her i Danmark med det her forslag, er noget, vi kommer til at tage direkte fra et eller andet skummelt, ineffektivt værk i Østeuropa?

Kl. 17:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:43

Morten Messerschmidt (DF):

Garantien beror jo altså på den empiri, man normalt henviser til, når man snakker om det kapitalistiske markedssystem og de almindelige markedsmechanismer, der gælder for den vesteuropæiske økonomi. Det er klart, at det der med regulering og sådan nogle ting også har været prøvet før. Det brød sammen efter en årrække. Der kan jeg også henvise til en lang række teoretiske og empiriske udredninger. Det ebbede lidt ud i starten af 1990'erne, men det er fru Mette Gjerskov måske ikke bekendt med.

Jeg vil sige, at jeg undrer mig lidt over, at Socialdemokraterne har det som en decideret mål-